

ALLEN GINSBERG: KVÍLENÍ

Atheneum

Pro Carla Solomona

I/

Viděl jsem nejlepší hlavy své generace zničené
 šílenstvím, hystericky obnažené a o hladu,
vlekoucí se za svítání černošskými ulicemi a vztekle
 shánějící dávku drogy,
hipstery s andělskými hlavami, celé žhavé po
 prastarém nebeském kontaktu s hvězdným dynamem
 ve strojovně noci,
kteří v bídě a v hadrech a se zapadlýma očima
 a podnapilí vysedávali a kouřili v nadpřirozené
 temnotě bytů se studenou vodou, vznášeli se přitom
 nad vrcholky velkoměst a kontemплоvali o džezu,
kteří odhalili mozky Nebesům pod nadzemní dráhou
 a spatřili mohamedánské anděly, jak se potácejí
 prozřeli po střeších činžáků,
kteří procházeli univerzitami se zářivýma studenýma
 očima, měli halucinace o Arkansasu a tragédii
 Blakeova světla mezi válečnými vědátory,
které vyloučili z akademií pro bláznovství & publikaci
 obscénní ódy na oknech lebky,
kteří křehli zimou v neholených pokojích ve spodním
 prádle, pálili peníze v koších na odpadky
 a naslouchali přes zeď Hrůze,
které zkopali do přirození, když se vraceli přes Laredo
 s opaskem marihuany pro New York,
kteří polykali oheň v popatlaných hotelech nebo pili
 terpentýn v Rajské uličce, smrt, nebo noc co noc
 očistcovali svá torza
pomocí snů, pomocí drog, pomocí bdělých nočních
 můr, alkoholu, ocasu a nekonečných preponků,
nesrovnatelné slepé ulice hrůzných mračen a blesků
 v duši, vyskakujících na telegrafní tyče v Kanadě &
 Patersonu a osvětlujících celý ten nehybný svět Času
 mezi nimi,
peyotlová ztuhlost hal, dvorek, zelený strom, hřbitovní
 úsvity, opilost vínem nad vrcholky střeš, výkladní
 skříně, okresy marihuanových čundrů, neónové
 blikající dopravní světla, záchvěvy slunce a měsíce
 a stromů za halasných zimních soumraků

v Brooklynu, popelnicové tlachy a konejšivé
 královské světlo myšlenky,
 kteří se připevnili k vagónům podzemní dráhy na
 nekonečných jízdách z Battery do svatého Bronxu
 a křísili se benzedrinem, dokud je rámusení kol
 a dětí neshodilo se zkřivenými ústy, mozky
 vyklepanými k prázdnotě a zbavenými oslnivosti do
 ponurého světla zoologické zahrady,
 kteří tonuli celou noc v podmořském světle
 u Bickforda, pak se vynořili a proseděli celé
 odpoledne nad zvětralým pivem u opuštěného
 Fugazziho a naslouchali třeskotu osudu na vodíkové
 hrací skříní,
 kteří hovořili sedmdesát hodin bez přestání, od parku
 k silnici, k baru, k Bellevue, k muzeu,
 k Brooklynskému mostu,
 ztracený regiment platonických causeurů, vrhajících se
 z požárních žebříků, z okenních rámu, z Empire
 State Building, z měsíce,
 klábosících, ječících, zvracejících a šeptajících fakta
 a vzpomínky a anekdoty a přípisky na kuráž a šoky
 z nemocnic a kriminálů a válek,
 když předtím s jiskřivými očima naprosto
 neodvolatelně vyzvraceli během sedmi dnů a noci
 všečen intelekt, maso pro Synagógu házené na
 dlažbu,
 kteří se propadli do nicoty zenového New Jersey
 a zanechali za sebou viditelnou stopu dvojsmyslných
 pohlednic radnice z Atlantic City,
 trpěli asijským potem a tangerským drcením kostí
 a čínskými migrénami, když jim v pochmurně
 zařízeném newarském sále zarazili další přísun drog,
 kteří se toulali o půlnoci sem a tam po nákladovém
 nádraží, lámali si hlavu kam jít a odešli
 a nezanechali žádná zlomená srdce,
 kteří si zapalovali cigarety v dobytčácích, dobytčácích,
 dobytčácích rachotících sněhem k zapadlým farmám
 v pradědečkovské noci,
 kteří studovali Plotina, Poeta, sv. Jana od Kříže,
 telepatii a bopovou kabalou, poněvadž vesmír se
 instinktivně zachvíval u jejich nohou v Kansasu,

kteří samotařili na ulicích v Idahu a hledali
vizionářské indiánské anděly, kteří byli
vizionářskými indiánskými anděly,
kteří si mysleli, že jsou jen šílení, když se Baltimore
třpytil v nadpřirozené extázi,
kteří odfrčeli v limuzínách s oklahomským Číňanem
z popudu maloměstského deště v pouličním světle
zimní půlnoci,
kteří se potloukali Houstonem hladoví a osamělí
a opuštění a hledali džez nebo sex nebo polívku
a následovali zářivého Španěla, aby si
pokonverzovali o Americe a Věčnosti, marná
námaha, a tak sedli na loď do Afriky,
kteří zmizeli v mexických vulkánech a nezanechali po
sobě nic než stín montérek a lávu a popel poezie
roztroušený v chicagském krbu,
kteří se znovu objevili na Západním pobřeží
a vyšetřovali FBI, s plnovousy a v šortkách,
s velkýma pacifistickýma očima, tak smyslnýma
v jejich snědé pleti, a rozdávali nesrozumitelné
letáky,
kteří si vypálili cigaretami díry do paží na protest
proti narkotickému tabákovému dýmu kapitalismu,
kteří kolportovali superkomunistické pamflety na
Union Square, plakali a svlékali se, zatímco sirény
z Los Alamos je uječely a uječely i Wall Street
a píšely od přívozu na Staten Island ječely také,
kteří se s pláčem zhroutili v bílých tělocvičnách, nazí
a rozechvělí před soukolím jiných koster,
kteří pokousali detektivy na krku a s gustem kvičeli
v policejních antonech, neboť nespáchali žádný jiný
zločin kromě své vlastní divoké odvazové pederastie
a opojení,
kteří kvíleli na kolenou v podzemce a které odvěkli
ze střechy mávající genitáliemi a rukopisy,
kteří se nechali mrdat do prdele od svatouškovských
motocyklistů a vřeštěli radostí,
kteří kouřili ocasy a nechali si je kouřit od těch
lidských serafínů, námořníků, něžnosti atlantické
a karibské lásky,

kteří se ráno i večer pářili v růžových zahradách a na
trávnících veřejných parků a hřbitovů a štědře
utrušovali semeno každému, kdo přišel,
kteří donekonečna škytali a pokoušeli se zachechtat,
ale skončili uvzlykaní za přepážkou v Turecké lázni,
když je plavovlasý & nahý anděl přišel proklát
mečem,
kteří přenechali své milovničky třem starým megerám
osudu, jednooké megeře heterosexuálního dolaru,
jednooké megeře mrkající z lůna a jednooké megeře,
která jen dřepí na zadku a přestřihává zlaté nitě
umělcova stavu,
které extaticky a nenasytně kopulovaly s lahví od piva,
s milencem, s krabičkou cigaret, se svíčkou a spadly
z postele a pokračovaly na podlaze a na chodbě
a skončily omdlelé na zdi s vizí vrcholné kundy
a spermatu vyhýbajícího se poslední ejakulaci
vědomí,
kteří oblažili pizdy miliónu dívek chvějících se
v zapadajícím slunci a ráno měli červené oči, ale
byli připraveni oblažit píču vycházejícího slunce,
blýskat zadnicemi ve stodolách a nazí v jezeře,
kteří si vyjeli kurvit se napříč Coloradem v myriádě
ukradených nočních autů, N. C., tajný hrdina
těchto básní, mrdálista a denverský Adónis -
radostná vzpomínka na nesčetné dívky oklácené na
prázdných parcelách v uličkách za hospodou,
v roztřesených brázdách biografů, na vrcholcích hor,
v jeskyních, nebo na vychrtlé číšnice s tím známým
zvedáním osamělých kombiné ve škarpách u silnic &
zvláště tajným solipsismem hajzlů u benzinových
pump & také uliček rodného města,
kteří se vytratili v obrovských špinavých kinech, ve
spánku byli odvezeni, probudili se na neočekávaném
Manhattanu a vyhrabali se ze suterénů s kocovinou
po nelílostném tokajském a hrůzách ocelových snů T
řetí avenue & odvrávorali ke kancelářím pro
nezaměstnané,
kteří prochodili celou noc v botách plných krve po
zasněžených docích a čekali u East River, až se
otevře místnost plná horké páry a opia,

kteří vytvořili velká sebevražedná dramata v bytech ve
srázných březích Hudsonu pod válečným, modře
zatemněným reflektorem měsíce a jejichž hlavy
budou korunovány vavřínem zapomenutí,
kteří jedli dušené skopové fantazie nebo zažívali kraba
na bahnitém říčním dně v Bowery,
kteří plakali nad romantikou ulic s vozíky plnými
cibule a špatné hudby,
kteří seděli v bednách a dýchali ve tmě pod mostem
a zvedli se, aby instalovali klavíry na svých
kruchtách,
kteří kašlali v pátém patře v Harlemu korunovaném
plamenem, pod tuberkulózním nebem, obklopeni
bedničkami od pomerančů plnými teologie,
kteří si celou noc něco čmárali a rokenrolovali při
nadnesených zaříkávacích formulích, které ve žlutém
jitru byly slokami brblance,
kteří si vařili shnilé zvířecí plíce, srdce, nožičky,
oháňku, boršč & tortilly a snili o čistě
vegetariánském království,
kteří se vrhli střemhlav pod nákladáky s masem, když
hledali vajíčko,
kteří zahodili hodinky ze střechy, aby tak hlasovali pro
Věčnost mimo Čas & příštích deset let jim den co
den padaly na hlavu budíky,
kteří si třikrát a vždycky bezúspěšné podřezali žíly na
zápěstí, rezignovali a museli si otevřít starožitnické
krámy, kde si mysleli, že zestárlí a plakali,
kteří uhořeli zaživa v nevinných flanelových oblecích
na Madison Avenue mezi explozemi oloveného
verše & umělým dusotem ocelových regimentů
módy & nitroglycerinovým vrískotem reklamních
buzerantů & yperitem neblaze inteligentních
redaktorů, nebo byli přejeti taxíky Absolutní Reality,
kteří skočili z Brooklynského mostu, to se skutečně
stalo, a odkráčeli neznámí a zapomenutí do
přízračného polívkového opojení tmavých uliček &
hasičských vozů v Chinatownu a nikdo jim nedal
zadarmo ani pivo,
kteří v zoufalství vyzpěvovali z oken, vypadli z okna
podzemky, skočili do špinavého Passaicu, utrhli se
na černochoy, brečeli na celou ulici, tancovali bosí po

střepch vinných sklenek, rozbili gramofonové desky
 s nostalgickým německým džezem evropských
 třicátých let, dopili whisky a hejkavě zvraceli do
 zakrvácených záchodových mís, nářek a troubení
 obrovských parních píšťal jim zněly v uších,
 kteří se řítili po dálnicích minulosti, jezdili navštěvovat
 jeden druhého do své bourákové Golgaty, do bdění
 ve vězeňské samotě nebo do džezové inkarnace
 v Birminghamu,
 kteří za dvaasedmdesát hodin přefrčeli Ameriku, aby
 zjistili, jestli já jsem měl vizi, nebo tys měl vizi,
 nebo on měl vizi, jak nalézt Věčnost,
 kteří cestovali do Denveru, kteří umřeli v Denveru,
 kteří se vrátili do Denveru & čekali marně, kteří
 bděli nad Denverem & hloubali & poustevničili
 v Denveru a nakonec odešli, aby našli Čas & teď
 je Denver bez svých hrdinů osiřelý,
 kteří poklekali v lhostejných katedrálách a modlili se
 navzájem za svou spásu a světlo a hruď, dokud duše
 na okamžik neozářila své vlasy,
 kteří rozpáchili své mozky ve vězení, když čekali na
 neuvěřitelné zločince se zlatými hlavami a s šarmem
 skutečnosti v srdcích, kteří v Alcatrazu zpívali sladké
 blues,
 kteří se uchýlili do Mexika vypěstovat si návyk, nebo
 do Skalistých hor něžně milovat Buddhu, nebo do
 Tangeru za hochy, nebo na Jihopacifickou k černé
 lokomotivě, nebo na Harvard, do Narcissu, do
 Woodlawnu, k davovým orgiím či k hrobu,
 kteří žádali o přezkoumání duševního zdraví, když
 obvinili rozhlas z hypnotismu & zůstali sami se
 svým šílenstvím & rukama & zaujatou porotou,
 kteří házeli bramborovým salátem na newyorské City
 College po přednášejících o dada, kteří se osobně
 dostavili na žulové schody blázince s oholenými
 hlavami a šaškovskými řečmi o sebevraždě
 a dožadovali se neprodlené lobotomie
 a kterým místo ní poskytli konkrétní prázdnotu
 inzulinu, metrasolu, elektrických šoků, hydroterapie,
 psychoterapie, léčby prací, pingpongem & amnézií,
 kteří ve smrtelně vážném protestu převrátili jen jeden
 symbolický pingpongový stůl, krátce setrvali
 v katatonii

a vrátili se po letech opravdu plešatí - kromě paruky
 z krve a slz a prstů - k neskrývanému údělu šílence
 z nemocničních oddělení měst pro blázný na
 Východě,
 zasmrádlé chodby Státu poutníků, Rocklandu
 a Greystonu, hádající se s ozvěnami duše,
 rokenrolující v půlnočních opuštěných lavicích,
 v dolmenových říších lásky, snící o noční můře
 života, těla proměněná v kámen těžký jak měsíc,
 s matkou definitivně *****, a poslední fantastická
 kniha vyhozená z okna činžáku a poslední dveře
 zavřené ve čtyři ráno a poslední telefon, s nímž
 místo odpovědi práskli o zeď, a poslední podnájem
 vystěhovaný do posledního kusu mentálního
 nábytku, žlutá papírová růže přidrátovaná na věšák
 v šatníku, a dokonce i ta jen imaginární, nic než
 nadějný kousíček halucinace -
 ach Carle, dokud ty nejsi v bezpečí, nejsem já
 v bezpečí, a ty teď jsi opravdu v nejhorší zvířecí
 polévce času -
 a kteří proto běželi zledovatělými ulicemi posedlí
 náhlým vnuknutím o alchymii, o využití elipsy,
 katalogu, metru & tetelivými plány,
 kteří snili a dělali ztělesněné trhliny v Čase & Prostoru
 s pomocí juxtaponovaných obrazů a chytili
 archanděla duše do pasti mezi dva vizuální obrazy
 a připojili elementární slovesa a dali dohromady
 podstatné jméno se špetkou vědomí a vyskakovali
 s objevem Pater Omnipotens Aeterne Deus,
 aby znova stvořili syntax a měřítko ubohé lidské prózy
 a stáli před vámi neschopni slova a inteligentní
 a otřásaní hanbou, zavření, ale zpovídající se
 z duše, aby se přizpůsobili rytmu myšlenky
 v obnažené a neomezené hlavě
 šíleného vandráka a anděla ubitého v Čase,
 neznámého, ale přece jen zaznamenávajícího tady to,
 co by bylo možno ponechat k vyřčení v čase, který
 přijde po smrti,
 a vzlétli převtělení do přízračných šatů džezu ve stínu
 zlaté trubky orchestru a odtroubili zaujetí nahé
 americké mysli pro lásku do éli éli lamma lamma
 sabachtani saxofonového výkřiku, který zmrazí
 velkoměsta do posledního rádia

za pomoci absolutního srdce básně života, vyříznutého
z jejich vlastních těl a dobrého k snědku tisíc let.

II/

Jaká sfinga z cementu a z aluminia jim rozrazila lebky
a pozřela jejich mozky a fantazii?

Molochu! Samoto! Špíno! Šerednosti! Popelnice
a nedosažitelné dolary! Děti vřískající pod schody!
Chlapci vzlykající v armádách! Starci plačící
v parcích!

Molochu! Molochu! Noční můro Molocha! Molochu
nelásko! Mentální Molochu! Molochu těžkopádný
soudce lidí!

Molochu nepochopitelné vězení! Molochu zkrřížené
hnáty bezduchý kriminále a Kongrese žalu!
Molochu, tvé budovy jsou rozsudek! Molochu
obrovský balvane války! Molochu paralyzované vlády!

Molochu, tvá mysl je ryzí mašinérie! Molochu, tvá
krev je koloběh peněz! Molochu, tvoje prsty jsou
deset armád! Molochu, tvá hrud je kanibalské
dynamo! Molochu, tvé ucho je dýmající hrobka!

Molochu, tvé oči jsou tisíc slepých oken! Molochu, tvé
mrakodrapy stojí v dlouhých ulicích jak Jehovové
bez konce! Molochu, tvoje fabriky sní a krákají
v mlze! Molochu, tvé komíny a antény korunují
velkoměsta!

Molochu, tvá láska je nafta a kámen bez konce!
Molochu, tvá duše je elektřina a banky! Molochu,
tvá bída je postrach génia! Molochu, tvůj osud je
mračno bezpohlavního vodíku! Molochu, tvé jméno
je Myšlenka!

Molochu, v tobě sedím opuštěný! Molochu, v tobě
sním o Andělech! Šílený v Molochovi! Kuřák ocasů
v Molochovi! Bez lásky a vykastrovaný v Molochovi!

Molochu, to ty jsi vstoupil do mé duše tak záhy!
Molochu, v tobě jsem vědomí bez těla! Molochu, tys
mě vyplašil z mé přirozené extáze! Molochu,

opouštím tě! Probud' se v Molochovi! Světlo proudí
 z oblohy!
 Molochu! Molochu! Robotské byty! neviditelná
 předměstí! poklady koster! Slepé metropole!
 démonické továrny! přízračné národy!
 nepřemožitelné blázince! žulové ocasy! obludné
 pumy!
 Zlámali si vaz, když zvedali Molocha k Nebesům!
 Dláždění, stromy, rádia, tuny! zvedající velkoměsto
 k Nebesům, která existují a jsou všude kolem nás!
 Vize! Znamení! halucinace! zázraky! extáze! odnesla
 americká řeka!
 Sny! Adorace! osvětlení! náboženství! celý ten lodní
 náklad citových sraček!
 Průlomý! přes řeku! záchvaty vzteku a krucifixy!
 odnesla potopa! Třeštění! Zjevení! Zoufalství! Deset
 let zvířecích skřeků a sebevražd! Myšlenky! Nové
 lásky! šílená generace! tam dole na skalách Času!
 Skutečně svatý smích v řece! Všechno to viděli!
 divoké oči! svaté výkřiky! Dávali sbohem! Skočili se
 střechy! k samotě! Mávali! nesli kytice! Dolů k řece!
 do ulice!

III/

Carle Solomone! Jsem s tebou v Rocklandu
 kde jsi větší šílenec než já
 Jsem s tebou v Rocklandu
 kde se jistě cítíš hrozně divně
 Jsem s tebou v Rocklandu
 kde imituješ stín mé matky
 Jsem s tebou v Rocklandu
 kde jsi zavraždil svých dvanáct tajemníků
 Jsem s tebou v Rocklandu
 kde se směješ tomu neviditelnému humoru
 Jsem s tebou v Rocklandu
 kde jsme velcí spisovatelé na stejném strašlivém
 psacím stroji

Jsem s tebou v Rocklandu
kde tvůj stav začal být vážný a rádio o něm přináší
zprávy

Jsem s tebou v Rocklandu
kde talenty tvé lebky už nepřipouštějí červy smyslů

Jsem s tebou v Rocklandu
kde piješ čaj z prsou starých panen z Uticy

Jsem s tebou v Rocklandu
kde vtipkuješ o tělech svých ošetřovatelek harpyjí
z Bronxu

Jsem s tebou v Rocklandu
kde řičíš ve svěrací kazajce že prohráváš v partii
skutečného pingpongu propasti

Jsem s tebou v Rocklandu
kde třískáš do katatonického piana duše je nevinná
a nesmrtelná nikdy by neměla bezbožné umřít
v ozbrojeném blázinci

Jsem s tebou v Rocklandu
kde ani padesát dalších šoků nikdy nevrátí zpátky
do těla tvou duši z jejího putování ke kříži
v prázdnotě

Jsem s tebou v Rocklandu
kde obviňuješ své doktory z choromyslnosti
a komplotuješ hebrejskou socialistickou revoluci
proti fašistické nacionální Golgatě

Jsem s tebou v Rocklandu
kde roztrhneš nebe Long Islandu a vzkřísíš
z mrtvých svého živého lidského Ježíše z nadlidské
hrobky

Jsem s tebou v Rocklandu
kde je pětadvacet tisíc šílených soudruhů všichni
společně zpívají poslední sloky Internacionály

Jsem s tebou v Rocklandu
kde se objímáme a líbáme Spojené státy pod svými
prostěradly Spojené státy které celou noc kašlou
a nedovolí nám usnout

Jsem s tebou v Rocklandu
kde nás elektrifikované probouzejí z komatu letadla
našich vlastních duší hřmící nad střechou přiletěla
svrhnout andělské pumy nemocnice se sama rozsvěcí
imaginární zdi se hrouť Ó vychrtlé legie běhají
venku Ó hvězdnatý šok milosrdenství věčná válka je

tu Ó vítězství zapomeň na své spodní prádlo jsme
svobodni

Jsem s tebou v Rocklandu

v mých snech z tebe kape jak jsi cestoval po moři
a kráčíš po dálnici napříč Amerikou v slzách ke
dveřím mého domku v Západní noci

SAN FRANCISCO, 1955-56

(Z angličtiny přeložil Jan Zábrana)

Atheneum